

ДОРΟΣЛІ – «ПРОТИ», А ДІТИ – «ЗА»...

«Вони ж нічого не знають! Вони ж розучилися мислити, спілкуватися! Ім нічого неможливо пояснити...» І все це через різноманітні гаджети та Інтернет, – так сьогодні покоління тих, кому за 60, зустрічає новачків, сучасну молодь та підлітків.

У професійних ж психологів інша думка: кожне покоління у чомусь сильніше і розумніше за попереднє, запевняють вони. Просто це нове покоління – інше, мобільне... – так зване покоління Z. Оволодіння комп'ютером, «цифровою грамотністю», Інтернетом, – для них сьогодні головне.

Сучасні підлітки ведуть онлайн-трансляції у соцмережах, мають власні блоги та швидко освоюють усі новинки на ринку інформаційних технологій. Їх арсенал – це обов'язково смартфон, який дає можливість знімати відео, робити фотографії, надсилати листи, спілкуватися у соцмережах та, навіть, робити монтаж.

– Ви ж тільки погляньте, сьогодні на уроках майже у кожного учня смартфон!

– Що робити?

– Заборонити! Можливо, такі заходи допоможуть вберегти здоров'я дітей, поліпшити успішність, учні більше будуть спілкуватися наживо, зменшиться рівень Інтернет-залежності, призупиниться кібербулінг та секстинг, – вважають деякі вчителі.

Дехто пропонує, щоб учні залишали мобільні телефони, смартфони в спеціальних шафках і користувалися ними тільки на перерві.

– Це ж скільки їх потрібно встановити? Мільйони?

Розглядають навіть створення хвильових перешкод чи використання фургонів біля навчальних закладів, куди діти віддаватимуть гаджети на зберігання до кінця занять.

Пропонують застосовувати гаджети на території школи в позаурочний час, як сучасний засіб комунікації: здійснювати дзвінки, надсилати СМС-повідомлення, обмінюватися інформацією, слухати радіо та музику через навушники.

А учні, навпаки, вважають, що різноманітні гаджети допомагають їм у багатьох справах, вони потрібні на уро-

ках, щоб знайти необхідну інформацію, ілюстративний та фотоматеріал тощо. Заборонити їх – це все одно, що відмовитися від тисячі комп'ютерів.

А ще дають можливість бути на зв'язку з батьками протягом дня. Було чимало випадків, коли школярів смартфон врятував від кривдників просто в приміщенні чи дворі навчального закладу.

Ось так і розпочалася «контрреволюція» між учнями та вчителями щодо гаджетів.

На мою думку, не треба їх забороняти в школах, а варто навчити дітей безпечно використовувати Інтернет та гаджети в своєму житті. Можливо ввести в школах такий предмет як «Медіаосвіта», «Медіограмотність», «Смарткультура», запропонувати учням етичні правила щодо використання смартфонів.

Вважаю, що гаджети, як і комп'ютер, на будь-якому занятті допомагають створити високий рівень особистої зацікавленості учнів за допомогою інформації, виведеної на екран; зробити заняття цікавим, з одного боку, за рахунок новизни і незвичності такої форми роботи для учнів, а з іншого, зробити його захоплюючим і яскравим, різноманітним за формою, за рахунок використання мультимедійних можливостей.

Я відвідую студію ТБ і преси «Рожевий слон». У майбутньому мрію стати журналістом. З першого року навчання користуюся всім, що допомагає мені здобувати, обробляти та поширювати інформацію. Переглядаю відеоматеріали, навчаюся монтувати, верстати газети, робити репортажі за допомогою смартфона, багато часу приділяю роботі в мережі Інтернет.

На мій погляд, потрібно на кожному занятті використовувати всі можливі засоби комунікації – і успіх буде гарантований. Впровадження в освітній процес ІКТ, у тому числі, й різних видів гаджетів, – це добрий гарант підготувати нове покоління до життя в сучасних умовах, впевнено рухатися тільки вперед – до єдиного інформаційного суспільства.

Кирило Шавурський

Вперед, у майбутнє, або як гаджети впливають на навчання дітей

«На уроках хлопці жують чіпси і грають у мережеві ігри в телефонах, вчителя ніхто не слухає», – описує атмосферу на уроках в одному з київських ліцеїв учениця 5-го класу. Перед нами піраміда, непорушна вершина якої – смартфон. Під нею метушаться батьки, вчителі й діти. Вершина стає центром дитячої уваги та інструментом контролю для батьків. Невідомо тільки, що робити вчителям у цій системі координат? Не вдавати ж, що вершини немає? – говорить Надія Швадчак.

Так, проблема є, і вона, дійсно, непорушна, хвилює і вчителів, і батьків. Проблема смартфонів і мобільних телефонів зацікавила і нас, юнкорів студії «Рожевий слон». Тому, вирішили про неї поговорити на сторінці нашої газети, з'ясувати: чи відволікають гаджети учнів під час занять.

«Технології нашого часу досягли величезних висот. Різноманітні гаджети допомагають нам у навчанні. Але якщо

нічим не займаються і тому занурюються в гаджети. Батьки знають цю проблему, але ніяк не сприяють її вирішенню. Зазвичай, вони користуються принципом «Дитина мені не заважає – і це добре».

На питання «Чи має право учитель відбирати телефон у учня під час уроку?» відповідає: «На законодавчому рівні це заборонено. У нашому освітньому закладі є указ: гаджети можна використовувати тільки в навчальних цілях. Я вважаю, що це правильно».

Учні НВК №4 проти того, щоб вчителі на уроках забирали мобільні телефони, а батьки наказували дітей заборону гаджетів.

Провівши опитування між учнями та вчителями, ми з'ясували, що погляди розділилися. Вчителі, в основному, були проти того, щоб діти під час уроку занурювалися в свої телефони, і з точки зору освіти це правильно. Але інколи гаджети на уроках допомагають у пошуках інформації. У віртуальний світ старшо-

не знати міри, то вони, навпаки, заважають нам працювати, відволікають нас на уроках», – сказала учениця 11 класу школи №19 Аліна Манько.

Чи, дійсно, гаджети впливають на навчання дітей, і чому сьогодні учні «ховаються» у гаджети? З цим питанням Рожеві слони звернулися до Олени Істоміної, заступника директора з виховної роботи НВК №4.

«На мою думку це пов'язано з тим, що у дітей багато вільного часу, вони

класники поринають, якщо урок занадто нудний, нецікавий. Ось тут і стають в нагоді гаджети. А набір у смартфонах у всіх однаковий: соцмережі, ігри, відео, музика. Тому питання: «Чи впливають гаджети на навчання дітей» немає однозначної відповіді.

Сьогодні смартфон і телефон – непорушна піраміда, яку потрібно зруйнувати, щоб добре було на уроці і учню, і вчителю.

Ярослав Держак, Олександр Фомін

ЛИСТ ПРЕЗИДЕНТУ

Шановний Володимире Олександровичу!

Пише Вам дружина бійця Інформаційних військ України Петра Грищука.

Вже скоро два місяці, як мій чоловік бореться на інформаційних фронтах. Воює сміливо, стріляє вміло, танки підриває, випадкових куль уникає, файлами не кланяється, і вже нагороджений іменною жовто-синьою флешкою.

Але останнім часом з чоловіком стали відбуватися дивні речі, в результаті якоїсь контузії, отриманої їм у боях. Так, нещодавно, він заліз на стіл і стріляв з дитячого пістолета сина Сашка. При цьому вимовляв дивні звуки, викрикував незрозумілі слова, а мене обзивав солдаткою. Я оторопіла і сказала, що йому треба іноді відпочивати від військових ігор на комп'ютері. Він подивився на мене здивованим поглядом і знову утнувся в екран монітора. Схуд, їсти відмовляється. Петро каже, що його добре годують в окопах під Маріуполем, він там їсть гречку з тушонкою, сало.

Я вирішила подзвонити подрузі та порадитися, так як її чоловік також служить в Інформаційних військах в чині сотника.

Не встигла привітатися, як подруга заридала в трубку і повідомила, що

батальйон її чоловіка ось уже тиждень перебуває в оточенні на якомусь сайті. Чоловік лютує, лається, іноді вис, як собака. На мене не реагує, в туалет поважає, одяг пропав від поту. Командування їх кинуло, вільні акаунти у них скінчилися, а багато бійців попали

до госпіталю, так як кінчики пальців стерли до кісток. А тут це на днях їм повідомили про коронавірус, який кошить всіх підряд, а масок немає. Бійці не знають тепер, що їм робити, продовжувати боротися на фронтах чи сидіти в самоізоляції.

Тут я зрозуміла, що мої проблеми в порівнянні з проблемами подруги суцільна дурниця і поклада трубку. Але вчора

мені стало особливо тривожно. Чоловік мій обзивав нашого восьмирічного сина зрадником за те, що той попросив пограти в гру Counter-Strike. Петро показав синові кулак і стрийовим кроком підійшов до комп'ютера, і знову почалася стрілянина.

Вирішила написати Вам, шановний Володимире Олександровичу, так як у мене є питання-коли в Інформаційних військах буде проведена ротація для лікування і відпочинку особового складу, а то боюся, що мій чоловік потрапить до психушки. І ще одне питання – чи буде знижка на електроенергію для таких солдатів. А то нам прийшла квитанція за світло, і я двічі збивалася, підраховуючи кількість цифр в підсумковій сумі. Хоча мій чоловік заявив мені, що жити ми стали краще, і комуналка в Україні безкоштовна, і світло у нього в кімнаті буде горіти всю ніч, тому що Україна є найбільшим виробником електроенергії не тільки в світі, але і у всій Сонячній системі.

З повагою
Галина Грищук

P.S. Коли в комп'ютерні ігри грають діти-це вже проблема. Але що робити, коли за комп'ютером сидять батьки і грають в ігри, забуваючи про те, що у них є сім'я, обов'язки, робота?

Редакція студії
ТБ і преси «Рожевий слон»

Дата народження —
15.12.1998 р.

Свідоцтво про реєстрацію -
ДЦ № 1562 від 24.04.2000 р.

Видане Донецьким обласним
комітетом інформації

Засновник: студія ТБ і преси
«Рожевий слон

Відповідальні за
випуск:

Тетяна Лисенко
Євген Сагайдак

Над матеріалами
працювали:

Алла Афонічева,
Катерина Концевич та інші

Наша адреса: м. Добропілля,
м-н Молодіжний, ЦДЮТ

Інстаграм: rozoviyslondobr
Фейсбук: rozhevuyslon

Ютуб: РОЖЕВИЙ СЛОН
Сайт: rozoviyslondobr.com

Пошта: rozoviyslondobr@
gmail.com
моб.тел.: 0507464476